

JUNY 2010

La Tosa

Aspecte de l'acte institucional d'agermanament Moia-Mauer

LA MUNTANYA DEL MARBRE S.C.P.

Taller: Carretera de Vic, núm. 74 - MOIÀ

Tel. 93 820 80 96 - Fax 93 839 91 58

Tel. mòbil 608 192 380 - 629 189 292

MARBRES - PEDRES I GRANITS
SILESTONE I COMPACSTONE

Demani'ns pressupost!

Obert: feiners i dissabtes matí

MOIÀ CUINES
Creació Disseny

Ctra. de Vic, 22-24 - 08180 Moià

Tel./Fax: 93 820 84 93

moiacuines@gmail.com

CUINES PLENES DE VIDA.
TENDÈNCIES ACTUALS EN DECORACIÓ

DISSENY PERSONALITZAT

Index

Editorial	3
Vida municipal	5
Norma pedagògica	5
El Moianès fa cent anys segons «El Pla de Bages». Juny de 1910	6
Els Avets	7
L'Esplai	8
Agermanament Moià-Mauer	9
Actes de solidaritat	11
El senyor Calvet (lli)	13
Un Crist ignorat	16
Caminades pel Moianès	17
Pensaments caçats al vol	18
La campanya	
«Llegir ens fa més grans»	19
Setmana de la prehistòria	20
III Trobada de Sis-cents	22
Un bruix(ot) simpàtic(ot)	23
Biblioteca de Moià	24
Publicacions	26
Pàgines de l'institut	29
Necrològica	32
Noticiari	33
Poemes	37
Premi a l'Escola Pia	38

DIPÒSIT LEGAL B-4501-1983

MOIÀ

JUNY 2010

Any 64 Núm. 707

Redacció: Joies, 11, tel 93 820 81 36

Impressió: Winihard Gràfics, Moià

Fotografies: A. Clotet, S. Renom, J. Soler, Arxiu Alsina i particulars

LA TOSCA es membre de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal

LA TOSCA a INTERNET:

<http://www.latosca.org>

latosca@latosca.org

LA CRISI ECONÒMICA

Estem en plena crisi econòmica mundial i, de pic o de palada, ens afecta a tots. Recollim, doncs, en aquesta pàgina editorial, algunes reflexions de sentit comú.

En el fons, la crisi sembla que es deu a això: en una sèrie de països, la majoria de la gent hem viscut, durant una colla d'anys, per damunt de les nostres possibilitats. Havent-se difós la «cultura del crèdit», molts particulars, empreses i administracions públiques s'han endeutat notablement. Tot això ha anat lligat, també, a fenòmens especulatius, a molta corrupció, a molta evasió fiscal, a un increment exagerat de funcionaris i càrrecs públics, a un excés en la construcció d'habitatges, a una desenfrenada destrucció de la natura, a una gestió irresponsable per part d'alguns governs, a una visió parcial per part de les forces polítiques, etc.

Ara ha arribat l'hora del reajustament, si us plau per força. Tots ens haurem d'acostumar a un menor nivell de vida, a refiar-nos més de l'estalvi i menys del crèdit, a no demanar tants serveis a l'administració pública, a canviar la nostra escala de valors, etc.

Passa, és clar, que el reajustament és dolorós. En aquest sentit, cal demanar que el sacrifici sigui proporcional a les possibilitats dels ciutadans: que recaigui en major mesura sobre les espatlles més poderoses, aquelles que ho notaran menys, i que es miri d'assegurar uns mínims de subsistència per a tothom. L'«Estat del benestar», gran conquesta dels països europeus, certament s'ha de reajustar, però és evident que no cal pas desmantellar-lo.

De passada, la crisi s'hauria d'aprofitar per a establir un sistema més just i eficient: preservar més el medi ambient, viure amb més sobrietat i solidaritat, disminuir les traves burocràtiques que dificulten l'activitat empresarial, flexibilitzar el mercat de treball, aprimar el gruix desproporcionat de les administracions, avançar vers més homogeneïtat en l'espai de la Unió Europea, lluitar contra la corrupció a tots els nivells, aconseguir que tothom pagui els seus impostos, administrar els diners públics escrupolosament, sense malbarataments, obtenir que els partits polítics mirin més pel bé comú i no tant per l'interès partidista, etc.

Com a revista local, LA TOSCA també està acusant la crisi: darrerament hem perdut subscriptors, anunciants i subvencions. Per això aprofitem l'avinentesa per a agrair l'esforç dels qui continuen donant-nos suport, suport que, ara per ara, ens permet d'anar prosseguint la nostra tasca informativa i cultural en bé de Moià.

Tornant al nivell general, concloem aquestes senzilles reflexions expressant el nostre desig que la gran crisi econòmica sigui una ocasió ben aprofitada per a corregir una sèrie de defectes en què la societat havia caigut.

ESTACIÓ PLUVIOMÈTRICA DE L'ESCOLA PIA DE MOIÀ

LATITUD 41°48'53" N - LONGITUD 2°5'44" E - ALTITUD 741 m

Abril del 2010

DÈCADA	TEMPERATURES			ESTAT DEL CEL			VENT	PLUJA	
	MÀX.	MIN.	MIT.	Serens	Coberts	Núvols	Dominant	PARCIAL	TOTAL
De l'1 al 10	19	1	8,9	3	3	4	W	8,2	
De l'11 al 20	20	2,7	10,1	2	4	4	SW	14,8	
Del 21 al 30	22,5	8,1	14,9	5	2	3	SW	31,9	54,9

Carles Illa i Casanova té establerts els següents serveis d'informació meteorològica per internet:

MeteoMoià: <<http://www.elmoianes.net/meteoMoia.htm>>

Visió del temps en directe: <http://www.elmoianes.net/meteoMoia_WebCam.htm>

Fotografia actualitzada sobre el temps: <http://www.elmoianes.net/meteoMoia_WebCam_Foto.htm>

Odontologia conservadora i estètica
Endodòncia i pròtesis
Odontopediatria
Ortodòncia
Cirurgia
Implants

Visites diàries de
dilluns a dissabte

CLÍNICA DENTAL ANFRUNS

Dr. Lluís M. Anfruns i Serra / Metge - Estomatòleg
 Av. de la Vila, 3-5 - 08180 Moià - Tel. 93 820 81 28

VIDA MUNICIPAL

Ple del 12-4-2010

En el ple municipal extraordinari del 12 d'abril del 2010 es van prendre els següents acords:

—Aprovar l'agermanament de Moià amb la ciutat de Mauer (Alemanya).

—Aprovar el Protocol d'Agermanament amb Mauer.

—Aprovar el Pla Integral d'Accessibilitat del municipi de Moià redactat per l'empresa Via Libre (Grupo Fundosa) el

desembre del 2009 i que consta de cinc toms, amb els pressupostos i plànols corresponents.

—Aprovar el préstec (a concertar amb Caixa Catalunya), d'import 304.000 euros, per al finançament de projectes d'inversions previstos en el pressupost del 2010, d'acord amb les condicions següents: tipus d'interès, Euribor + 1'90%; termini, 10 anys (inclòs 1 any de carència).

NORMA PEDAGÒGICA

Quan som petits, un enraona el que vol. Quan som grans, s'enraona; hi ha

totes les paraules. Allò petit i allò gran fan més.

Sebastià ANTÚNEZ I ROCA

Escorxador Comarcal del Moianès

Zona Industrial
Avda. del Prat, s/n
08180 MOIÀ

Tel. / Fax 93 820 80 84
Mòbil 608 44 21 87
Partic. 93 830 09 20

EL MOIANÈS FA CENT ANYS SEGONS «EL PLA DE BAGES» JUNY DE 1910

10 de juny de 1910

Granera

Granera estigué de gran festa diumenge passat per celebrar la conclusió del mes de Maria. Ajudades les filles de Maria per son desinteressat y zelós senyor Rector Mossèn Agustí Llussà patentisaren clarament el fervor que tenen pels actes religiosos no planyent medis perquè la festa resultés conforme a sos lloables desitjos.

L'altar major artísticament adornat tenia atractiu aspecte y ressaltava mes hermòs per les importants millores que 'l senyor Rector ha fet en la Iglesia. Al dematí a les sis hi hagué Comunió general, lluhidíssima en la que se alimentaren ab el Pa dels Angels tots els joves y filles de Maria ab fervorós reculliment y unció preparats per una sentida plàtica que 'ls dirigí Mossèn Serapi Farré, Pvre.

A les deu hi hagué solemne ofici que celebrà 'l digne senyor Rector.

Per la tarda el sant entussiasme que correnà al nostre poble no es per descriure. Verdaderament Maria era la Senyora de la festa! Aquelles cares alegres, somrients demostraven el gotj que les inondava! Aquella devoció en que

feren els actes deya 'l seu amor a Maria. El citat orador impresionat també com els fiels a qui dirigia la sagrada paraula ensalzà les glories de Maria y la religiositat d'aquest poble en que no fa molt temps hi estigué de vicari.

La professo fou molt solemne y concoreguda, al devant de la qual els simpàtics joves desgranaven el típic ball de bastons ab catòlica ingenuïtat y molt ritme.

Acabades les festes religioses, ab canturies fervoríssimes a Maria, els balls-bastoners despuntaren son hermòs repertori devant la plasseta de la rectoria ab molta precisió y art a la vista de tot el poble allí reunit (1). S'acabaren dits balls pera procedir a la rifa d'un estutx ab coberts molt rics de taula y una altra igualment de ganivets. Pera 'l primer surti 'l número 495 y pera 'l segon 750 ab inusitada alegria acabà tan fermosa festa, dirigintse tothom cap a les seves cases no sense avans haver felicitat al senyor Rector y filles de Maria per haver disposat tan solemnes actes per a l'estimada Reina dels cors.

A tots fem també estensiva la seva coral enhorabona.

	MOIÀ Avda. Zona Industrial, s/n Tel. 830.12.25
GAS-OILS ROVIRA, S.L. CALEFACCIONS - INDÚSTRIES AGRÍCOLA	AVINYÓ Antoni Pont, s/n Tel. 838.72.78
	CALDERS Crta. de Manresa Km 18,4
	

21 de juny de 1910

Judicials

Els successos de juliol. - En la vista de la causa que's celebrarà a Barcelona el dia 8 del pròxim juliol, contra els processats pels successos de juliol, ocorreguts a Manresa, y quals noms publicàvem ahir, actuaran de jurats els senyors següents:

[..]

Caps de família de Moya. - Don Joan Parés y Estevadeordal y don Carlos Fruns y Sarrà (2).

[..]

**Transcripció i notes:
Jaume CLARA I ARISA**

(1) L'única dada coneguda sobre els bastoners de Granera és que foren balladors d'aquest poble els que implantaren, cap a la dècada de 1920, el ball de bastons a Castellar del Vallès (segons Àngel VALLVERDÚ ROM i Robert ROVIRA I FERRÉ, *Les músiques del ball de bastons i el seu context*, Ed. Cossetània, Valls 2005, p. 536).

(2) Joan Parés i Estevadeordal (n. 1853?), pagès, propietari de Perers; Carles Fruns i Sarrà (n. 1861?), fuster, resident al carrer de Sant Josep, núm. 37. Per la mateixa raó havien estat convocats durant el mes anterior els caps de casa Valentí Puig i Prat i Josep Batlles i Vidal, de Calders, i Josep Roca i Torra i Isidre Fontseca i Roca, de Moià, i els «capacitats» de Calders Josep Riera i Morral i Josep Sallés i Padrós.

Els Avets

Sovint per Moià ens creuem amb alguna persona amb discapacitat dels Avets, pel carrer, comprant en una botiga, participant en una festa local, a la biblioteca, a la parròquia... Ells formen part, com cada un de nosaltres, de la vida social de la nostra vila.

Un dels objectius que ens plantegem als Avets és promoure la persona discapacitada com a membre actiu dins la societat, potenciant la seva integració, especialment en l'àmbit local, i fent que participi en activitats socials, tant a nivell grupal com individual.

Ara bé, promoure la integració de la persona amb discapacitat intel·lectual dins la nostra societat d'una forma activa ens demana, en primer lloc, una reflexió profunda. Quina és la imatge que tenim de la persona discapacitada? Mantenim una imatge paternalista i infantil o apostem per una imatge adulta? Què és el que la persona amb discapacitat ens mostra d'ella mateixa a nosaltres i a la societat en general?

Aquesta reflexió també implica fer-nos conscients de quins són els valors que les persones amb discapacitat intel·lectual

ens aporten quan hi entrem en relació. Aquests valors, com ara l'acolliment, la tendresa, l'espontaneïtat, no són pas els més apreciats en la nostra societat actual, que prioritza la competència, l'eficàcia, l'èxit. Si creiem realment que aquests valors són importants, descobrim que, des de la seva senzillesa, les persones amb 'discapacitat intel·lectual ens en són reveladores. Deixar-nos tocar, deixar-nos qüestionar i transformar per aquests valors, fruit de la relació amb elles, ens fa créixer com a persones.

Donar un espai just dins la societat a la persona amb discapacitat intel·lectual és també creure que realment aquesta persona té quelcom interessant a aportar. Convé, doncs, no fixar-nos tan sols en les seves incapacitats, sinó més aviat creure en els seus dons i capacitats, valorar-los i potenciar-los, sabent trobar un equilibri sa i adult. No infantilitzar les persones amb discapacitat ens obliga a tractar-les realment com a adultes, amb totes les conseqüències que això comporta, i creure que el tipus de relacions que podem crear amb elles pot ser enriquidor.

L'ESPLAI

Heus ací les activitats de l'Associació de Gent Gran de Moià (l'Esplai), que extraiem del butlletí núm. 162 (abril 2010):

Diumenge dia 4 d'abril a les sis de la tarda, ball amb Josep Maria d'Avinyó.

Dijous dia 8 del mateix mes, a les cinc de la tarda, assemblea anual. Al final, coca i moscatell per a tothom.

Diumenge dia 11 a les sis de la tarda, espectacle «Escudella barrejada de música i cançons per a fer país», a càrrec del Casal de la Gent Gran de Cardona.

Dilluns dia 12, inici del taller de prevenció de la dependència.

Diumenge dia 18 a les sis de la tarda, sessió de cine, amb el film *¡Así es la vida!*

Dimarts dia 20, tradicional excursió a Montserrat. A migdia, doble possibilitat: restar al santuari fins a les cinc de la tarda o anar a dinar en un restaurant de la comarca d'Osona.

Diumenge dia 25 a les sis de la tarda, ball amb Raimon Russell.

Prop de l'Esplai, dins el parc municipal, s'han instal·lat recentment uns aparells perquè la gent gran hi faci gimnàstica. Es poden veure en la fotografia adjunta.

AGERMANAMENT MOIÀ-MAUER

Després d'uns dies de dubtes sobre la possibilitat de fer la trobada d'agermanament entre Moià i Mauer —a causa de la suspensió de vols aeris per culpa de les cendres llançades a l'aire per un volcà islandès—, finalment aquesta trobada es pogué dur a terme com era previst.

Així, el dijous dia 22 d'abril, a la tarda, els vuitanta-vuit alemanys van visitar les Coves del Toll, van realitzar dos tallers i foren obsequiats amb un berenar del tipus «Moià ve de gust». Al vespre, foren rebuts a la vila, concretament a la plaça de Catalunya, i repartits entre quaranta-cinc famílies moianeses.

L'endemà, divendres dia 23 del mateix mes, diada de Sant Jordi, al matí la Banda de Mauer va oferir un concert als infants de primària, al parc. Després els alemanys feren una visita guiada per la

vila, que acabà amb una nova actuació de la banda a l'IES Moianès (com es pot veure en un altre lloc d'aquesta revista). A la tarda, també a l'institut, va actuar el Club de Gimnàstica de Mauer, després l'Escola Municipal de Música oferí un concert de rock català i finalment actuà el grup de hip-hop de l'institut.

El dissabte dia 24 d'abril, a les sis de la tarda, va tenir lloc al parc l'acte institucional d'agermanament. Hi van actuar musicalment la Banda de Mauer, l'Escola Municipal de Música i la Coral de Moià; hi van dansar els nostres Garrofins i uns dansaires de Mauer; hi actuaren també unes gimnastes alemanyes, el *Burgmeister* de Mauer, Jörg Albrecht, va saludar el poble de Moià, agrai l'acolliment i glossà el significat de l'acte. L'alcalde Moià, Josep Montràs, també féu un parlament adient. Llavors se signà

La Coral de Moià i la Banda de Mauer

Els dansaires alemanys actuant

Actuació de les petites gimnastes

el protocol d'agermanament. Finalment es van interpretar l'himne nacional d'Alemanya i els Segadors. Acabat aquest acte institucional, es va fer una cercavila amb els Gegants de Moià, els de l'escola pública, el Pollo, etc. Finalment, tingué lloc un sopar de germanor als claustres de l'Escola Pia.

L'agermanament entre Moià i Mauer culminava una quinzena d'anys de relació, sorgida arran d'un projecte europeu que va posar en contacte els dos municipis, on s'han trobat restes prehistòriques. Concre-

tament, a Mauer, una població d'uns 14.000 habitants, s'hi van localitzar, l'any 1907, en un meandre proper a la ciutat, una mandíbula d'un homínid pertanyent a l'Homo Erectus, una espècie que ja controlava el foc i que se situa en el Paleolític Inferior. Popularment es coneix com la Mandíbula Heidelbergensis, atesa la proximitat de Mauer a la ciutat de Heidelberg, el museu de la qual custodia les restes originals, mentre que al museu de Mauer n'hi ha una còpia, juntament amb altres restes, com un ullal de mamut.

ACTES DE SOLIDARITAT

Gran recapte d'aliments

La crisi econòmica que ens afecta fa que cada vegada hi hagi més famílies amb dificultats per a cobrir les seves necessitats bàsiques. A Moià, Càritas Parroquial, de manera coordinada amb els Serveis Socials de l'ajuntament, té cura de la distribució d'aliments, dintre les seves possibilitats, a les famílies que pateixen mancances econòmiques.

A part de les donacions d'aliments que regularment es recullen a la parròquia, les noves necessitats obliguen, de tant en tant, a fer recaptes extraordinàries. El darrer cap de setmana d'abril, en una parada instal·lada davant del Casal, es van recollir 438 quilos d'aliments envasats de llarga durada (arròs, pasta, llegums, oli, sucre, etc.), que ajudaran a proveir una mica el magatzem de Càritas per a fer front a les creixents necessitats.

En èpoques de dificultats econòmiques, com l'actual, la generositat i la solidaritat dels qui tenim cobertes les

nostres necessitats bàsiques és essencial perquè els més desafavorits tinguin accés als mínims bàsics per a poder portar una vida digna.

A l'estiu, tal com ja s'anunciarà oportunament, està previst de fer un nou recapte extraordinari d'aliments. La generosa resposta dels moianesos és una mostra evident del que som capaços de fer els uns per als altres. Gràcies per la vostra altruista col·laboració.

Festa del Comerç Just

Les darreres setmanes, diferents pobles del Moianès han celebrat la Festa del Comerç Just. Es tracta d'uns actes, ja habituals cada any en aquestes dates, per a donar a conèixer que hi ha un comerç alternatiu de productes solidaris, que assegura un preu just i una vida digna per als seus productors de països del Tercer Món. Productes alimentaris com xocolata, cafè, te, melmelada, pasta, galetes, etc. i productes d'artesanía dels

Les taules on es feia el recapte d'aliments

Les taules on es feia el recapte d'aliments

més diversos, es posaven a l'abast en parades instal·lades per tal que el públic pogués veure'ls i adquirir-los.

A Moià, dintre la Festa de Comerç Just, amb la col·laboració de l'ajuntament, el dissabte dia 22 de maig a les sis de la tarda es va representar l'espectacle infantil «Contes del món de les germanes Baldufa», a càrrec de la companyia Tanaka Teatre. L'espectacle, que s'havia de fer inicialment a la plaça Major, amb motiu de la pluja es va haver de traslladar a l'Esplai.

A Castelltir, Castelltortol i Calders i Moià es van muntar parades d'aquests

productes. Cada vegada hi ha més botigues que els van incorporant, de mica en mica, a les seves prestatgeries. A Moià concretament es poden adquirir alguns productes alimentaris de Comerç Just a les botigues de Bernat de Rubió, Mirambell i Dietètica la Plaça.

És important que a l'hora de comprar un producte pensem també en els seus productors i en el fet que la nostra elecció pot ajudar-los a millorar la seva qualitat de vida.

MOIANÈS SOLIDARI

CLÍNICA PODOLÒGICA MOIÀ

D^{ra} Carme Mendoza Saera
N^o Col. Podologia 1.113 / N^o Col. Infermeria 34.996

TRACTAMENTS DE PODOLOGIA I INFERMERIA

Plaça Colom, 4, 2n, 2a
Tel. 93 820 9155 - 08180 MOIÀ

EL SENYOR CALVET (III)

Quan va sortir del despatx de don Eusebi, en Calvet estava enlluernat, atabalat i estamordit. En comptes d'anar a dinar a la pensió, se'n va anar a voltar per l'escullera. Esperava que l'aire del mar li aclariria les idees. Encara que aquell mar no feia la mateixa olor del «seu» mar, li semblà que en aquells moments seria la millor companyia. Per una associació d'idees li va venir a la memòria una de les últimes vegades que havien anat a la cova d'en Gispert, a Tamariu.

A la cova d'en Gispert només s'hi pot anar amb barca, i és fonda i fosca; però, durant la primera quinzena d'agost, el sol hi entra fins al fons. Desapareix la foscor i és una meravella. La sonoritat de la cova també és impressionant. El meu pare va cantar, i la seva veu va ressonar magnífica allà dins, barrejant-se amb la remor del mar. Era tan majestujós el conjunt que algú va dir: «Calvet, és com si cantessis a la Scala de Milà.» La barca anava plena de gent i tots varen quedar corpesos amb aquell concert improvisat.

Doncs bé, estudiaria tant com pogués i cantaria a la Scala algun dia. Coneixia Itàlia pels llibres que havia llegit. El cel i el mar s'assemblaven als de l'Empordà... Un dia coneixeria Nàpols i també Ischia i Pròcida, la petita illa on Graziella polia corall... Aquell llibre de Lamartine que havia llegit feia poc li féu venir ganes de conèixer Itàlia. Estava tan ben descrit el paisatge, l'ambient, la figura del vell pescador que la tempesta havia deixat sense barca!

Tot de cop, uns ulls negres, preciosos, varen ocupar tot el seu pensament. Com podria anar-se'n tan lluny? El seguiria el seu amor? Podia donar a la dona estimada una vida incerta que, si arribava a triomfar, els portaria de país en país? Eren compatibles aquelles il·lusions amb les de formar una família? Com s'ho

La Teresa

prendria la mare de l'estimada, que no volia un gendre cantant?

Va guardar aquella conversa amb don Eusebi com si fos un secret, i el primer diumenge que va poder se'n anà a Palafrugell. Quan va parlar amb l'àvia Maria i les germanes, de moment varen reaccionar meravellades. La mare, sobretot, estava molt orgullosa del seu fill, dels progressos que havia fet, que els entesos creguessin en ell i l'enviessin a Itàlia a perfeccionar-se. Però després...

De sobte varen veure Itàlia tan lluny! Que el seu fill marxés a Barcelona, encara, però a Itàlia... Què faria tot sol en un país desconegut i tan lluny de la família? El que primer varen ser alegries, tot de cop varen ser tristeses, i les tres dones ploraven sense parar, mirant-lo com si marxar a Itàlia volgués dir perdre'l per sempre.

Amb les ales del cor plegades, el meu pare se'n va anar a veure mossèn Piera. Li va explicar l'orgull i l'alegria que va tenir de moment, pensant que la seva veu valia, que cantava bé, que aprendria molt més, fins potser arribaria a ser una

figura de l'òpera, que tenia potser un futur brillant a l'abast de la mà. Les llàgrimes de la mare i les germanes, els seus dubtes perquè veia que, si marxava, perdria potser un sens fi de coses que no sabia si estava disposat a perdre...

Mossèn Piera li va parlar llarg i amb simpatia. «Calvet, et serà difícil escollir. Et conec i sé que t'ho prendries tot seriosament, en cas d'acceptar d'anar a estudiar a Itàlia, i vull que entenguis que t'esperaria una vida de soledat i sacrifici. Tindries els millors mestres i treballaries de valent sense perdre mai de vista el teu objectiu, portaries una vida espartana, i després... Per les circumstàncies, per mil obstacles que es poguessin presentar, potser no arribaries a triomfar. I et recomano una cosa, Calvet: en aquest ofici, o rei o res. Les mitjanies no són possibles.

»Però també podria passar que tots els teus sacrificis donessin bon fruit i aconseguissis ser una figura reconeguda i cotitzada. Que els contractes et portessin de Nova York a Londres, de Berlín a Madrid, de Milà a París. Hauries triomfat, et deuries al públic, i la vida que t'esperaria també seria de sacrifici, sempre fora de casa com un pelegrí, corrent món. La glòria et seria suficient? La teva vocació és ferma per a suportar una vida així? Que et seguisin, que t'admiressin, t'ompliria el cor? No enyoraries una altra mena de vida? Pensa, reflexiona, escolta't a tu mateix. Europa no està en aquests moments per a passejar-s'hi. Vet aquí que les llàgrimes de la mare són un xic raonables...»

Varen estar una tarda sencera parlant. L'endemà, en Calvet se'n va tornar a Barcelona, però, a dir la veritat, estava tan indecís com abans d'anar a Palafrugell. «Pensa, reflexiona, escolta't a tu mateix», havia dit mossèn Piera. I ell prou que ho feia, però no arribava a cap conclusió.

Cada dia acostumava a anar a buscar la Teresa a la sortida del despatx i poc a poc l'acompanyava fins a casa. Passeig de Sant Joan amunt, xerrant tot

el camí. Va deixar de fer-ho. Li escrivia dient que durant uns quants dies no l'aniria a buscar perquè els horaris no coincidien. La correspondència va continuar essent molt tendra, potser més tendra que mai, però... No podia veure-la cara a cara, primer havia de prendre una decisió. Li costava tant!

El tercer dia que va deixar d'acompanyar-la, no pogué aguantar tant temps sense veure-la i, ben amagat en un lloc estratègic, la veié sortir de la feina (tot mirant amunt i avall per instint) abans d'emprendre el camí de cada dia. Per poc no el descobreix. Ell, trist i malenconiós, va tornar cap a la pensió.

Durant aquells dies en Calvet fins va canviar de caràcter. «Què li passa?», deien els companys. I s'estranyaven que una persona tan sociable i bon amic hagués fet un capgireu tan notable. Uns vuit dies va durar aquell «no viure». Vuit dies de malsons i de no dormir. Al final, un matí, hi va veure ben clar i, armant-se de valor, anà a veure don Eusebi.

El meu pare sempre deia que aquest pas li havia costat molt, que amb don Eusebi va parlar-hi bastantes hores, que sabé defensar tots els seus punts de vista fent-li veure la seva decisió com una cosa molt pensada, molt madurada, però també molt dolorosa. Al final, i després d'agrair-li tot el que havia fet per ell, li va demanar si podia continuar treballant a Can Bertran, però a jornada completa. Don Eusebi, que l'apreciava molt, va donar-hi la seva conformitat.

Aquella tarda la Teresa va trobar-lo esperant-la a la porta del despatx i, contenta i riallera, va dir: «Gràcies a Déu!» Al meu pare aquella exclamació li va caure molt bé i, satisfet, va dir-li: «Teresa, anem caminant que t'he d'explicar moltes coses.» Per la manera com ho va dir, ella ja va endevinar que eren coses molt serioses i es disposà a escoltar-lo, una mica angoixada.

Tot el camí fins al passeig de Sant Joan era massa curt per a explicar les

alegries i les tristeses d'aquells llargs vuit dies, de manera que varen arribar fins als jardinetes de Gràcia i, quan ja baixaven, quan ella ja s'havia fet càrrec que havia estat a punt de perdre'l per culpa d'un rival que es deia Itàlia, li va preguntar: «Però tu seràs feliç havent deixat passar una ocasió d'or? Saps del cert que has decidit bé?» «N'estic més segur que mai, només mirant-te», va respondre-li ell. I també: «Sé del cert que t'estimo i que em vull casar amb tu.»

I baixet, molt baixet, perquè eren al carrer, va xiuxejat aquella cançó de Grieg que havia cantat a les Planes el dia que es varen conèixer: «Tu ets del meu cor la imatge preferida, / tu ets del meu cor el goig més benamat. / T'estimo més que tot lo d'eixa terra, / t'estimo, és cert, per una eternitat.»

Llavors la Teresa el va mirar i, amb aquella mirada, va quedar tot tan clar com

un matí de maig. Però li va dir encara: «I no cantaràs mai més?» «És clar que sí», va dir-li en Calvet, «però cantaré per tu... I ara anem a explicar a la teva mare totes aquestes novetats. Ja no sóc un estudiant de cant; treballo a Can Bertran i Serra i puc demanar-li la mà de la seva filla...» «Oh, espera», li digué la Teresa rient; «deixa'm primer preparar-la».

S'havia fet molt tard. Tots els llums dels carrers ja eren encesos. De braceta (era la primera vegada que l'agafava així) varen arribar davant la porta. Encara no pogué entrar dins aquell menjador que tant somniava, aquell menjador tebi i acollidor que havia entrellucat una vegada. Però no tardaria a entrar-hi, i la seva vida seria tal com l'havia escollida.

(continuarà)

M.Teresa CALVET

15.000 EQUIPAMENTS DE TOT CATALUNYA. TOT EL QUE BUSQUES, A UN SOL CLIC.

Entra al nou portal de la Generalitat de Catalunya. Des d'aquí podràs accedir de forma fàcil i còmoda a tots els equipaments de Catalunya públics i concertats. Troba tot el que busques amb un sol clic o ara, també, des del teu telèfon mòbil.

Complex de gent gran El Nadal de Vic

 Generalitat de Catalunya

UN CRIST IGNORAT

He estat a Moià. Hi he viscut un any de la meva adolescència. Amb els meus quinze anys hi he tocat a la missa major de la festa gran d'agost acompanyant els cants del poble i el cor de luxe que dirigia el mossèn. Això no obstant, ignorava la presència d'aquesta imatge. Hi aniré i m'enduré aquesta poesia per llegir-la als peus del sant Crist crucificat. Josep M. Puig - Terrassa.»

No conec el Sr. Josep M. Puig, de Terrassa; però, arran de les meves col·laboracions en el diari digital *El Matí*, en què, en una de les últimes, parlo del Crist d'Asorey, m'ha sorprès aquest comentari.

Sempre he pensat que a la imatge en qüestió no se li dona ni se li ha donat el valor que té. No crec que aquest Crist —home clavat a la creu que ensenya tot el dolor que una criatura humana pot sentir— sigui gaire conegut per la població ni és anomenat en les guies turístiques de Moià. No es dona el valor que té a l'obra més important de l'escultor gallec Francisco Asorey (Cambados, Pontevedra, 1899 - Santiago de Compostel·la, 1961).

A mi sempre m'ha impressionat, aquesta talla guardada a la capella del Santíssim de l'església parroquial de Moià. No és la imatge de molts Crists corsecats, febles i vençuts, com són la majoria. El d'Asorey és un home amb plenes facultats, és la imatge de la persona que pots trobar a qualsevol cantonada, és el Crist valorós de talla humana que no vol rendir-se. És la figura del dolor, de l'emoció. És com qualsevol de nosaltres clavats en una creu i per això el trobes tan proper que t'inspira devoció.

A vegades donem valor a coses minúscules i, en canvi, n'ignorem, potser

per desconeixement, d'altres que molts se sentirien afortunats de tenir. Crec que molts moianesos no saben, potser perquè ningú no els ho ha comentat, que dins el temple parroquial hi tenim una imatge excepcional, costejada després de la guerra civil pel mecenes Pere Vihas, germà del tenor Francesc Vihas, i que es mereix un reconeixement que no ha tingut.

El Sr. Josep M. Puig ens dona un exemple de la ignorància en què s'ha tingut el Crist d'Asorey. Va viure un any a Moià, va acompanyar el cor i no sabia que a l'església tinguéssim una talla d'aquesta importància. M'alegra també que el Sr. Lluís de Sant Feliu de Codines, en un altre comentari, digui en el mateix diari digital: «Miraré d'anar-lo a veure.»

Els pobles no viuen solament de grans esdeveniments. Petites coses fan gran una població, i el Crist d'Asorey és un reclam per a visitar Moià, per a extasiar-se amb la figura clavada en una creu, per a sentir-se petit davant la seva grandesa, per a tenir ganes de ser un xic més humans i més propers, perquè en aquest món tot és passatger i els anys passen i les grans obres perduren.

Dins l'església també hi ha actualment els misteris o passos que sortien a la processó de Setmana Santa, amb unes figures molt boniques. En visitar el Crist es poden admirar, com en un museu religiós, totes aquestes relíquies i gaudir de la bellesa d'aquestes escenes de la Passió de Crist que ens ofereix l'església de Moià.

Agustina CANTÓ

CAMINADES PEL MOIANÈS

El dia 9 de maig es va fer la quaranta-novena caminada de la sèrie organitzada per Rivendel. A les nou sortirem de la plaça Catalunya, o dels ànecs, de Moià per anar cap al carrer de Massamsó i al seu final travessar la carretera de Vic. Llavors agafàrem l'avinguda de la Indústria, prosseguírem tot de dret i anàrem a passar, ja fora del poble, pel costat del camp de vol del Prat i tot seguit pel costat de la masia del Prat. Continuàrem pel camí dels Clapers i passàrem prop d'aquest mas per baixar cap a la riera del Gai, que vam travessar sense gaire dificultat tot i que baixava molt plena. Passada la riera vam emprendre el camí que, per l'obaga de costa Socarrada i la de la costa del Mig, ens faria arribar al serrat de la Llebre. Vam travessar aquest serrat per anar, tot planejant i baixant per sota el serrat de les Closanes, cap a font d'Alba, que es troba al costat del torrent Mal, font que no

podríem veure bé, ja que s'havia de travessar el torrent, que també baixava ple com poques vegades es pot veure.

Tot seguit vam anar pel costat esquerre del torrent Mal per un corriol que ens permetia bones vistes i també algun salt d'aigua ben espectacular. Per aquest corriol vam arribar a la surgència de les coves del Toll. Allà mateix, en un planell que hi ha ben arranjat amb bancs, vam esmorzar i després, ficats en una de les cabanes, ens varen explicar una llegenda del lloc. Tot seguit vam continuar veient per fora les excavacions de les Toixoneres i, ja sense gairebé parar, emprenguérem el camí de tornada a Moià, que fou anant un tros pel camí asfaltat fins al revolt del trencant de les Closanes per seguir en direcció ponent pel camí del serrat de la Llebre, i un tros fins a arribar a un revolt que ens faria girar cap al sud. Nosaltres vam seguir en direcció a ponent per la vora dels camps

Travessant la riera del Gai, prop de la font

fins a trobar l'antiga dreuera que ens faria travessar una branca del torrent Sec, el qual, per no ser diferent dels altres, també anava ple d'aigua, i seguint la dreuera vam arribar a Perers.

Deixant la casa a la nostra dreta, vam seguir un tros de camí per trencar a l'esquerra després de la bassa, que també queda a l'esquerra, fins a una granja de porcs, que vam deixar a l'esquerra i, pel camí que va pel costat dels camps, anar a sortir prop de la cista de Perers, que actualment està envoltada de tanques. Ja agafada novament la direcció ponentina, vam anar baixant pel camí del molí de Perers per travessar la riera del Gai per un gual ple d'aigua que fa la riera prop de la font del Gai, vam pujar per l'antic camí ral de Vic, bé, pel petit tros que en queda, fins a arribar a la casa del Gai, lloc on ens varen fer la foto de la colla de caminaires, i ja tot seguit i sempre cap a ponent pel camí dels plans del Gai i del Masot, vam

anar a passar pel costat de la casa del Masot, casa que vam deixar a la nostra esquerra per seguir caminant per un tros de la quintana del Prat fins a arribar al costat de la casa del Prat i ja tot seguit pel costat del camp de vol i pel polígon industrial arribar a Moià al costat del dolmen artificial que hi ha a la rotonda de la carretera de Vic.

En resum, podem dir que ens va fer un bon matí. Encara que, quan sortíem, un núvol molt negre ens va fer pensar que ens mullaríem, no va ser així i poguérem gaudir d'un matí amb un sol que no ens escalfava gaire però que ja ens va anar bé per a no suar massa. Com que vam arribar a l'hora acostumada, encara poguérem anar a fer un tomb pel Mercat de la Prehistòria que es feia al parc municipal. Gaudida aquella matinal, esperarem la pròxima, que ja veurem per on ens portarà

Sebastià PADRISA

PENSAMENTS CAÇATS AL VOL

Si alguna vegada arribes a ser una mica savi, posa't sempre per sota de l'ignorant.

La millor església és la que es construeix en el fons de l'ànima.

No es pot creure ningú convençut de tot mentre no doni bona part del que li sobra.

El que ens diferencia dels altres és un grapat de bons sentiments.

El dolor galopa a cavall; els remeis

arriben a peu coix.

El cor té les de guanyar: qui coneix el seu cor pot desconfiar dels ulls.

Els qui eixamplen el seu cor, fàcilment encongeixen la seva boca.

Evitar un instant de mal geni és prevenir una temporada de disgustos.

Per a desconfiar una mica dels altres, cal desconfiar molt de si mateix.

Quan hi ha un raconet a dins del cor, també hi ha un refugi a dins de casa.

Sebastià CODINA
(«Vacarisses», setembre 2008)

LA CAMPANYA

«LLEGIR ENS FA MÉS GRANS»

Elis joves de Catalunya que compleixen divuit anys d'edat durant aquest any 2010 podran obtenir una subscripció gratuïta a un diari o revista de la seva elecció. Per tercer any consecutiu, el Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació ofereix aquesta possibilitat a tots els nois i noies que assoleixen la majoria d'edat. La iniciativa, emmarcada dins el Pla de Foment de la Lectura, té per objectiu incidir especialment en la promoció de la lectura de premsa entre els joves.

Es podran beneficiar d'aquesta iniciativa tots els joves nascuts l'any 1992 i residents a Catalunya, que podran fer la sol·licitud entre l'1 i el 25 de juny a través de la pàgina web www.gencat.cat/18. Allà podran escollir un diari o revista entre una llista de vuitanta publicacions,

de temàtica i periodicitat diverses, i omplir el formulari de sol·licitud. A més de la subscripció, els joves rebran a casa seva una samarreta «18!».

És el tercer any que es duu a terme aquesta iniciativa, de la qual ja es van beneficiar més de 30.000 joves els anys 2008 i 2009. Enguany són més de 68.000 els joves de tot Catalunya que tindran la possibilitat de demanar la subscripció.

El programa de subscripcions gratuïtes per als joves de divuit anys és una de les accions previstes en el Pla de Foment de la Lectura engegat pel Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. D'aquesta manera, a més de fomentar la lectura de llibres, hom vol de manera especial promoure la lectura de la premsa i les publicacions, explorant així les sinergies entre el món de la cultura i el de la comunicació.

18!

Si fas 18 anys durant el 2010 i resideixes a Catalunya, t'oferim una subscripció gratuïta a un diari o revista.

Fes la teva sol·licitud de subscripció entrant a www.gencat.cat/18 entre l'1 i el 25 de juny, i rebràs una samarreta "18!"

Llegir ens fa +lliures

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació

som-hi

SETMANA DE LA PREHISTÒRIA

Com cada any a primers de maig, Moià ha dedicat tambéenguany una setmana a la prehistòria.

Així, del 3 al 9 de maig es va dur a terme el IX Mercat Escolar de la Prehistòria, amb visites a les Coves del Toll i tallers diversos. A causa del mal temps, una part d'aquestes activitats hagueren

de ser realitzades al pavelló polivalent de Collsuspina. Es calcula que, en total, hi van participar 1.577 alumnes, provinents de 28 escoles de tot Catalunya. Durant els mateixos dies, també hi hagué activitats a la Biblioteca de Moià i visites gratuïtes al museu local, que contenia l'exposició temporal «Toca toca».

El diumenge dia 9 de maig, malgrat el temps incert, es pogué finalment realitzar el XIII Mercat de la Prehistòria, al parc municipal moianès. De les deu del matí a les tres de la tarda hi hagué activitats i demostracions prehistòriques per a totes les edats, entre les quals cal destacar l'escorxament d'un senglar i d'un conill amb procediments prehistòrics, i la VIII Trobada de Museus i Coves relacionats amb la prehistòria. Per culpa del mal

temps, enguany el mercat comptà amb menys participació de públic; en canvi, hi van participar catorze museus. Alguns tallers, com el dels bastons de pluja, van fer el ple i s'hagueren de tancar per acabament del material.

Acompanyem aquesta ressenya amb una sèrie de fotografies del mercat del 9 de maig, completades amb dues fotos més a la contraportada d'aquest número de LA TOSCA.

III TROBADA DE SIS-CENTS

Eldiumenge dia 16 de maig a les nou del matí començava a Moià la III Trobada de cotxes del model Seat 600. El camp de vol del Prat era el punt de concentració per a tots els vehicles. Arribava gent de tot arreu, de més a prop, com de Moià mateix, i de més lluny, com de Castelldefels, Berga, Vilanova del Camí, Abrera, Castellolí, etc. Un cop allà, ja començaven a passar-s'ho bé mirant com els ultralleugers s'alçaven i empenien el vol. D'autos, n'hi havia de tots colors —blancs, grocs, blaus...— i amb cel net de núvols, i per fons la nostra vila de Moià, el paisatge no podia ser més engrescador.

Després d'esmorzar marxàvem, l'un darrere l'altre, cap a la rotonda de la carretera de Vic, i d'allí a Collsuspina. Més avall, a poc a poc ens enfilàrem cap a Muntanyola. L'alcalde d'aquest municipi, Ramon Llorà, ens va obsequiar a tots amb un pin del seu poble, en agraïment per la nostra visita.

Deixàrem els cotxes en una bona esplanada i, després de contemplar la

verdor del paisatge, i al fons les muntanyes del Pirineu, blanques de neu, Mª Àngels Morera, consellera de Cultura de la nostra vila i filla de Santa Eulàlia de Riuprimer, població que està a prop de Muntanyola, ens va acompanyar a l'església per explicar-nos molt bé tots els detalls dels retaules i altres coses del seu interior. És d'estil barroc i està dedicada a sant Quirze i santa Julita. Cal parar atenció a l'altar de sant Isidre, de tan treballat i bonic com és. A dalt al cor hi ha unes maquetes de fusta on es veu el campanar, que antigament havia estat una torre de guaita i que de mica en mica van anar restaurant fins a convertir-la en un bonic cloquer.

A la sortida de Muntanyola ens va acomiadar el senyor rector, Mn. Pere Casas, que cada diumenge, a les deu del matí, diu la missa en aquesta església tan bonica, envoltada d'arbres, muntanyes i cases de pagès al fons de la vall. No us la perdeu.

Continuàrem la ruta cap a Santa Maria de l'Estany i Moià, on férem una

Uns quants sis-cents arribats al camp de vol del Prat

passejada pel carrer de Francesc Vihas, avinguda de la Vila, etc. A la gent els feia gràcia veure tants cotxes petits, tots del mateix model però de diferents colors.

Els organitzadors d'aquesta trobada, Florenci Crusat i la seva esposa Mª Mercè Colom, varen rebre la felicitació de

tothom per la bona direcció que en portaren. Ningú no es va perdre, perquè el recorregut era molt ben senyalitzat amb cartells grocs i negres en totes les cruïlles i rotondes que trobàvem pel camí.

D. FONTS

UN BRUIX(OT) SIMPATIC(OT)

Ha sortit el segon volum de Ot, el bruixot, del dibuixant moianès Picanyol. Se'n va fer la presentació a Girona el dia 9 d'abril, amb la intervenció d'Alegria Julià, mestra i escriptora vinculada a Moià, David Pagès i Cassú, activista cultural i escriptor, i l'autor. Amb aquest motiu, ens plau de reproduir l'article publicat en el Diari de Girona el 25-5-2010, signat per l'esmentat D. Pagès i amb el títol de més amunt.

Fa poques setmanes es va presentar a Girona el segon volum de Of, el bruixot, de Picanyol. L'abril de l'any passat en va

sortir el primer, amb motiu del quarantè aniversari del naixement del famós mag. La idea és que la col·lecció tingui un total de quatre llibres i que reculli moltes de les tires que han sortit a *Cavall Fort* des que va començar a aparèixer a la revista per Nadal de 1971, tot i que Picanyol el va crear l'hivern de 1969.

Es tracta d'un bruixot molt popular. Fins i tot, a la població de Moià, hi té un monument, una estàtua de bronze. Albert Jané, en el pròleg d'aquest segon volum, afirma el següent: «A aquestes alçades, ja podem afirmar sense por de cometre cap exageració que Or, el bruixot, la genial creació del dibuixant Picanyol, és el mag més famós de Catalunya i un dels personatges més importants de tota la història del còmic català.»

I és que quatre dècades després del seu infantament, per dir-ho així, les seves aventures continuen captivant petits i grans. Com s'explica, si no, que molts nens i nenes comencin a llegir *Cavall Fort* per les seves tires? Com s'explica, si no, que fos la portada d'un dels últims números de la revista? Com s'explica, si no, que el primer volum tingués tant d'èxit i que el segon vagi pel mateix camí?...

Picanyol, al llarg de la seva trajectòria professional, ha creat diversos personatges: el trobador, els mims, les filles del joglar, la família Moixó, la Noemí i el pilot... Ara bé, de tots ells, l'Ot és el més conegut i popular.

Ben caracteritzat amb la vestimenta negra, en molt poques vinyetes és capaç de resoldre tota mena de situacions. Tan aviat ajuda el proïsme com gasta bromes a altra gent. Són acudits muts en què el text només apareix quan és llegible pels mateixos personatges del còmic i en les constants onomatopeies.

Picanyol és un home convençut que, més que pensar en grans projectes i canvis, el món només pot millorar si cadascú, des de la seva parcel·la, procura posar el

seu gra de sorra perquè les coses vagin una mica més bé. És per això que l'Ot, a part de fer passar bones estones als seus seguidors, posa la seva màgia al servei de la solució de petits problemes, alhora que també transmet, i és lògic després de tants anys de convivència, valors del seu pare artístic, valors de bonhomia, entesa, justícia, solidaritat...

Ot és un bruix(ot) simpatic(ot). Gràcies, Picanyol, per haver-lo sabut dotar de vida durant tant de temps. Per molts anys!

BIBLIOTECA DE MOIÀ

1935-2010: 75 anys

El divendres dia 7 de maig la biblioteca va tornar a quedar petita: vam fer una festa d'aniversari per celebrar els setanta-cinc anys de la biblioteca i del museu i els vint-i-cinc de l'escola de música. Es va fer la representació musicada del *Confe de sant Jordi*, a càrrec de l'Escola de Música i el grup de teatre El Tamboret, amb la col·laboració del Cercle Artístic. L'espectacle es va fer a la planta baixa, on ara hi ha la sala infantil, ja que aquest espai és el que ara fa setanta-cinc anys ocupava la biblioteca quan es va inaugurar, l'any 1935.

En dues sessions de tarda, una a les sis i una altra a les set, la biblioteca es va omplir a vessar de gent que ens volgué acompanyar en el primer acte de la celebració d'aquest setanta-cinquè aniversari. La bona entesa entre actors, músics i públic, que hi pogué participar cantant, donà com a resultat una festa d'aniversari memorable. Amb l'esforç de tota la gent que hi va participar, molta imaginació i recursos compartits, la celebració va ser un èxit. Aquesta col·laboració entre entitats, que tan bon resultat va obtenir, serà, n'estem segurs, la llavor de futurs projectes conjunts.

Escenificació del
Confe de sant Jordi

**Intervenció de
l'Escola de Música**

Per a tots aquells que no hi pogueren venir, transcrivim les paraules que des de la biblioteca vam adreçar al públic, en què se subratlla que la biblioteca és un equipament que ha anat evolucionant amb el temps, tant pel que fa a l'espai com al tipus de documentació, d'acord amb les necessitats dels usuaris:

En 1935 s'obria la Biblioteca de Moià. Setanta-cinc anys més tard, continuem al mateix espai, aquí a cal Cristo, espai que compartim des de fa vint-i-cinc anys amb l'Escola de Música i el Centre de Recursos Pedagògics, fet que el converteix en un espai cultural de referència en la vida moianesa.

Tot i conservar la mateixa ubicació, en aquests setanta-cinc anys les transformacions han estat importants, amb successives ampliacions i una adaptació constant als canvis que demana la societat, oferint nous formats, ampliant els serveis, adoptant noves tecnologies, oberts sempre als suggeriments dels usuaris, que ens permeten avançar.

Durant aquests setanta-cinc anys, aquell espai inicial de silenci i estudi ha esdevingut també un lloc de trobada i convivència, i si avui el 60% de la població és usuària de la biblioteca, ens agra-

daria que l'equipament fos prou atractiu perquè tothom tingui la necessitat o les ganes de fer-se'l seu.

En el decurs de setanta-cinc anys, molts professionals han fet possible la trajectòria de la biblioteca, amb la seva implicació i el seu saber fer. Des d'aquí, el nostre agraïment.

Aquest aniversari ens arriba en moment de crisi econòmica. Per això hem volgut que la celebració fos pressupostàriament austera. Moltes gràcies a l'Escola de Música, al grup de teatre El Tamboret, al Museu, al Cercle Artístic, ja que entre tots ens permeten de celebrar-ho sense gastar ni un duro.

I que per molts anys puguem gaudir de tots tres equipaments.

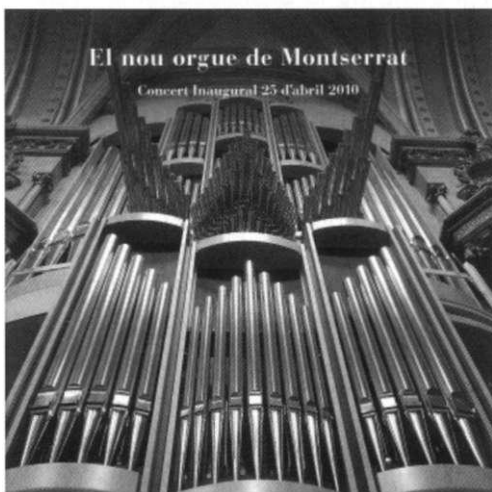
Aprofitem l'avintensa per a convidar els lectors de LATOSCA a participar, el diumenge dia 20 de juny a les sis de la tarda, a la biblioteca, en l'acte commemoratiu oficial dels tres aniversaris: de la Biblioteca de Moià, del Museu de Moià i de l'Escola de Música de Moià. Ens espera una festa en què la filosofia continuarà essent la cooperació i la imaginació, claus per a encarar els pròxims vint-i-cinc anys. Us hi esperem.

PUBLICACIONS

En aquesta secció donem compte de publicacions relacionades amb Mojà o el Moianès o bé d'informació publicada sobre la nostra vila i rodalia i la seva gent. Distingim tres apartats: llibres, revistes i diaris.

Llibres

En l'apartat de llibres, aquest mes donem compte de la publicació de *El nou orgue de Montserrat*, editat amb motiu del concert inaugural del nou orgue de la basílica de Santa Maria de Montserrat el dia 25 d'abril del 2010. Aquest llibre, de 112 pàgines, conté, a les pp. 34-36, una informació històrica poc coneguda: que, l'any 1831, un orguener de Mojà, anomenat Pau Obradors, va construir un orgue gran, neoclàssic, per al monestir de Montserrat.

Revistes

En l'apartat de revistes, hem vist les següents, totes editades a Mojà:

—el número 69 (abril 2010) de *Guaiteu!*, full informatiu mensual de la comunitat dels Avets, amb 3 pàgines en format digital;

—el número 26 (abril 2010) de *Mojà Més*, butlletí municipal, amb 8 pàgines d'informació sobre el nostre municipi;

—el número 8 (maig 2010) de *Les Notícies del Museu*, butlletí informatiu del Museu de Mojà, les Coves del Toll i l'Arxiu Històric de Mojà, amb 4 pàgines a un sol color;

—el número 4 (maig-juny 2010) de *El Polvorí*, revista de l'Ateneu La Pólvara, amb 24 pàgines a un sol color.

Diaris

Passant als diaris, hem trobat les següents notícies (que donem per ordre cronològic i, si no diem res, es tracta del diari manresà «Regió 7») d'interès per a Mojà i rodalia i la seva gent:

—26-4-2010: «Un home de 64 anys és atropellat a Mojà». La «meteoimatge» és una posta de sol a Mojà amb un primer terme boscos, fotografia tramesa a la redacció per Núria Díaz Homs.

—27-4-2010: «Mojà planteja cedir una part de la caserna a l'associació per a discapacitats Rusc i Avets. La proposta preveu traslladar al nou edifici els actuals residents de la llar de l'Olivera, que és de lloguer i s'haurà de desallotjar pel març». La «meteoimatge» és un paisatge de Santa Cecília de Voltregà, foto enviada a la redacció per Carles Illa Casanova.

—30-4-2010: «L'aparença i el rerefons», carta signada per Ramon Pons, de Mojà. «La talla creativa de Roser Oduber», reportatge sobre una exposició d'aquesta artista de Calders, responsable del Forn de la Calç.

—30-4-2010 (*Bon Dia*, diari d'Andorra): «La Massana dona el tret de sortida a un cap de setmana dedicat al còmic. Picanyol, pare del personatge Ot el Bruixot, serà un dels grans protagonistes d'aquest any».

-1-5-2010 (*El Periòdic d'Andorra*): publica una pàgina sobre la inauguració

de La Massana Còmic, amb esment del dibuixant moianès Picanyol, que hi surt fotografiat.

-2-5-2010: «Cada dia faig entre 50 i 60 quilòmetres, i em va molt bé», breu entrevista a Pere Casajuana, ciclista aficionat, de Calders, dins la secció «De casa».

-2-5-2010 (*Avui*): la secció «El temps» publica una fotografia primaveral de Moià, tirada per Carles Illa.

—3-5-2010 (*Avui*): la secció «El temps» publica una foto de bestiar pasturant a Castellterçol, tirada per C. Illa.

-4-5-2010: «ERC de Moià reclama a CiU que entri en un govern d'unitat sense Montràs. El grup de l'oposició apel·la als regidors que s'han desmarcat de decisions que havia pres el seu executiu». «La caminada a Montserrat de Castellterçol fa 20 anys».

-6-5-2010: «Judo: Caria Ubasart es proclama campiona d'Espanya cadet».

—6-5-2010 (*Avui*): la secció «El temps» publica una foto d'un paisatge amb boires, des de Calders, tirada per C. Illa.

—7-5-2010: «Regidors de CiU negocien amb ERC una coalició a Moià que exclouria el batlle. Els convergents neguen que el futur del discutit Montràs estigui en joc, però negocien un govern d'unitat amb un partit que té la substitució de l'alcalde com a condició irrenunciable», notícia de primera pàgina, ampliada a l'interior: «Quatre regidors de CiU de Moià inicien converses amb ERC per un pacte d'unitat. Els convergents no accepten que es vulgui fer fora Montràs i la negociació s'ha tensat per la nota feta pública pels republicans. El debat del ple del març, la referència. El PSC assegura que no ha tingut cap contacte oficial».

—7-5-2010 (*Avui*): en el suplement «Sortim» es publica una nota sobre el XIII Mercat de la Prehistòria, de Moià.

—8-5-2010: la «meteoimatge» és una vista de Moià sota una nuvolada, fotografia tramesa a la redacció per C. Illa.

—8-5-2010 (*Avui*): En una informació sobre el procés a propòsit de l'incendi d'Horta de Sant Joan, s'esmenta que el pilot d'helicòpter Xavier Rovira, de Moià, va declarar el dia anterior davant el jutge, com a testimoni.

—9-5-2010: «Urbisol: una parada de quatre estrelles. Després de diverses ampliacions l'establiment disposa de 13 habitacions i diversos salons per a banquets i convencions. Elisabeth Jubany i Carles Badia són els actuals responsables de l'hotel restaurant Urbisol de Calders».

—11-5-2010: la «meteoimatge» és el castell de la Popa (Castellcir), foto enviada a la redacció per Núria Mas Corts.

—11-5-2010 (*Avui*): la secció «El temps» publica una fotografia de Cardona, tirada per C. Illa.

-12-5-2010: «Regidors de CiU de Moià retreuen el paper d'ERC però hi deixen oberta la negociació. Acusen el grup de l'oposició de "afany de protagonisme" tot i apostar per mantenir converses».

-13-5-2010: «ERC de Moià es manté oberta al pacte unitari malgrat els retrets per fer pública la negociació. Per a aquest vespre hi ha convocada una reunió amb els 13 regidors del consistori per a mirar d'arribar a un acord».

-14-5-2010: «La plataforma "Moià diu prou!" demana valentia per a formar un govern d'unitat sense Montràs. El col·lectiu reclama un esforç als regidors per trobar un acord "per damunt de personalismes i interessos de partit"». La «meteoimatge» és una posta de sol des de Calders, fotografia tramesa a la redacció per Dolors Díaz.

-15-5-2010: «L'alcalde de Moià s'aferra al càrrec i frena el pacte. Montràs es nega a acceptar la condició d'ERC per a formar govern», notícia de primera pàgina, ampliada a l'interior: «Montràs diu que no plegarà i la negociació per a un govern d'unitat a Moià s'encalla. Una

reunió entre tots els regidors posa de manifest una voluntat de canvi que topa amb la figura del batlle». «El restaurant Les Voltes de Sant Sebastià, de Moià, rep un homenatge de la Confraria del Bacallà».

—17-5-2010: «Granera reivindica la comarca del Moianès en el marc de la fira».

—17-5-2010 {*El 9 Nou*}: «Una situació insostenible a Moià», editorial sobre la política municipal moianesa.

—19-5-2010: «Educació comença el segon institut del Moianès, que ha d'obrir les portes el curs vinent. El nou centre s'ubicarà a Castellterçol i permetrà descarregar d'alumnes l'IES de Moià, que actualment ja té tres aules per curs».

—22-5-2010: la «meteoimatge» són un gall i unes gallines que corren per un prat de l'Estany, foto enviada a la redacció per Naki Bosch.

—22-5-2010 {*Avui*}: la secció «El temps» publica una fotografia d'una calamarsada en un terrat de Moià, tirada per C. Illa.

—23-5-2010: «Treballar per la cultura catalana forma part de la meua visió del cristianisme», entrevista de dues pàgines, signada pel periodista Xavier Domènech, a Josep Ruaix i Vinyet, gramàtic i sacerdot moianès.

—24-5-2010: la «meteoimatge» és una cascada en el terme de Sant Quirze

Safaja, fotografia tramesa a la redacció per Joan Capdevila.

—25-5-2010: «Les escoles rurals protesten per la pèrdua de mestres itinerants el curs vinent. La ZER del Moianès es partirà en dues pel setembre».

—26-5-2010: «Judo: Caria Ubasart va quedar novena en la Copa d'Europa cadet que es va fer a Polònia». «Atletisme: Jordi Jorba (CA Manresa) i Núria Padrisa (Diedre) vencen en la primera cursa Cube - la Mola (de Sant Llorenç del Munt)».

—27-5-2010: «Judo: El combinat Esport 7 - Judo Moià, subcampionat en la lliga catalana de kyus».

—29-5-2010: «Un ferit lleu en bolcar un vehicle a Moià». «MAP-ERC de Moià insta CiU a presentar una moció de censura contra Montràs per mala gestió. El partit de l'oposició retreu a l'alcalde no haver sabut resoldre la cessió de dos pisos, ara embargats, que l'Ajuntament havia de rebre d'una promotora. - Divergències de vot de l'equip de govern permeten aprovar una moció de l'oposició. Dos dels sis regidors de CiU presents al ple de dijous hi van votar a favor, dos en contra i dos es van abstenir. - L'oposició demana ajustaries despeses».

—30-5-2010: «Vaig dir al fill que a la fusteria sempre tindria feina», breu entrevista a Jaume Clara, fuster i ebenista jubilat de Moià, dins la secció «De casa».

LÀMINES IMPERMEABILITZANTS
PREPARATS ASFÀLTICS
MASTICS I PERFILS PER A JUNTS
AÏLLADORS TÈRMICS I ACÚSTICS

ADITIVS PER A MORTERS I FORMIGONS
PINTURES PER A LA CONSTRUCCIÓ
PRODUCTES ANTICORROSIUS

ASFALTEX
Prestigi en Impermeabilització

Ctra. Molins de Rei a Rubí, km. 7,3 VALLDORÈIX (Barcelona) ☎ 936 747 112 · Fax 935 894 393 E-mail: asfaltex@adv.es http://www.asfaltex.com

PÀGINES DE L'INSTITUT

Diada de Sant Jordi

El dia 23 d'abril l'IES Moianès va celebrar la diada de Sant Jordi. Fins a dos quarts d'onze es va fer classe amb nor-

«Les cançons de Juliette»

Final de l'obra teatral de Sant Jordi

La banda de Mauer

malitat, però després van començar un seguit d'activitats. Així, a l'hora del pati, es van fer diverses parades d'intercanvi de llibres i es repartí coca i xocolata a tothom. A dos quarts de dotze, diverses actuacions al gimnàs: «Les cançons de la Juliette», actuació de Júlia Quirante, de primer de batxillerat, que interpretà cançons pop-rock acompanyada a la guitarra per Sergi Folch; representació de la comèdia *El gabinet del doctor Cagliari*, a càrrec del grup de teatre de l'institut; actuació de la banda musical de Mauer, que oferí un concert de clàssics populars, fent-hi participar el públic. Finalment, es van lliurar els premis literaris, de fotografia i de les Proves Cangur de matemàtiques.

Mercè Urriza

Cària Ubasart, campiona de judo

Cària Ubasart, nascuda a Moià l'any 1994, practica el judo des que tenia cinc anys i enguany ha quedat primera en el campionat d'Espanya, disputat a Salamanca, en la seva categoria de menys de 52 kg. Actualment es prepara per a disputar el campionat d'Europa a Praga, els dies 24-25 de juny. L'hem entrevistada.

—Quantes hores dediques a entrenar-te?

—Normalment m'entreno dues hores quatre dies a la setmana.

—Per què vas escollir aquest esport?

—Perquè és un esport que comporta molta disciplina i dedicació. M'agrada la satisfacció que tens en sortir d'un «tata-mi» després d'un bon entrenament; també desconectes de tot i et centres només en el judo.

Caria Ubasart

—Quan vas de competició, pots visitar ciutats?

—Quan anem a fora, gairebé no tenim temps de visitar res. Anem del pavelló a l'hotel i de l'hotel al pavelló, però Salamanca sí que la vam poder visitar una mica.

—Pots explicar alguna anècdota del teu recorregut pel món?

—No és ben bé una anècdota, però, com que els judoques competim per categories de pes, sempre hem de vigilar, en les competicions, de donar el pes de manera estricta i, quan anem viatjant amb l'equip, tots portem una bàscula per saber el que podem menjar o beure, i al mig de l'aeroport de vegades ens pesem, i la gent es pregunta si som d'aquestes persones que estan obsessionades amb el pes.

—T'imagines el teu futur professional basat en l'esport?

—Si tingués oportunitat de dedicar-me només a l'esport del judo, ho faria, però això és molt complicat, perquè, a mida que anem creixent, el nivell de rendiment també ha d'augmentar, i això vol molta dedicació. No saps si tindràs el nivell o no pera dedicar-t'hiprofessionalment i, per tant, has de tenir uns estudis o una feina igualment.

—Què diries als nens i nenes que ara comencen a fer judo?

—Que s'ho passin bé entrenant-se, perquè el judo és un esport molt entretingut, i que més tard provin de competir, perquè també és una bona experiència.

L'enhorabona pel teu premi, Caria, i molta sort a Praga.

Mercè Urriza

Excursió a Núria

Els autocars arrencaven amb pesadesa i amb deu minuts de retard. Anàvem amb dos vehicles, tots dos mig buits, un fenomen curiós. Ens esperaven dues hores de carretera, que ens prenguérem amb calma, endollats als nostres petits aparells musicajs.

En arribar a Ribes de Freser ens van fer una breu explicació sobre els mecanismes i engranatges de les antigues locomotores i trens, a les quals vam poder donar una ullada i constatar que eren unes màquines dignes d'admiració.

Poc després ens enfilàvem al cremallera, que ens portaria fins a la nostra destinació. Ens vam passar el trajecte

CLINICA DENTAL

Dr. Marc Pujol Comajoan

ODONTOLOGIA GENERAL-URGÈNCIES
ORTODÒNCIA-IMPLANTS

Plaça Major, 10, 3r. 2a.

Tel. 93 830 06 98

08180 MOIÀ

encisats pels colors de les encara blanques muntanyes, de les verdes valls i de les transparents i cristal·lines cascades, que deixaven bocabadats els turistes alemanys amb qui compartíem vagó.

Quan arribàrem a la vall de Núria, i després d'una explicació sobre el funcionament de diversos sistemes (com ara el sistema de depuració de l'aigua, el mètode geotèrmic per a escalfar-la, les turbines, els canons de neu...), vam enlairar-nos amb el funicular fins al refugi de Núria, des d'on poguérem apreciar aquesta esplèndida vall envoltada de vegetació i fauna. Pel cel, en cercles volaven falcons afamats buscant el seu àpat.

Pocs segons després d'haver tornat a pujar al funicular, ja érem al costat de l'estany, estirats sobre una planúria d'herba verda, immaculadament tallada. Era un dia calorós, el sol brillava amb intensitat i això provocà que alguns individus apareguessin l'endemà amb la pell vermellosa, fruit d'algunes hores de sedentarisme en aquell bonic prat.

Havent dinat anàrem a ficar el cap a l'olla, tal com mana la tradició, i pujàrem altre cop al cremallera per retornar a casa.

El grup d'excursionistes a Núria

Per lluny que ens poguéssim semblar, la vall de Núria no deixava de ser un indret més de Catalunya, un de tants, amb aquests punts inhòspits i característics que tenen tots... com Moià. Així que, de fet, no canviava pas tant, la cosa. Tot plegat va ser una bona excursió, amb vistes boniques i amb amics al costat.

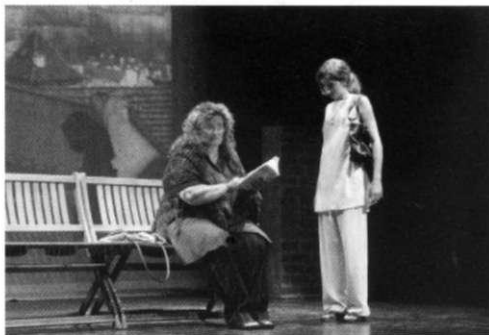
Anna Quintana i Anna Bach

Projecte Medea

El dia 27 de maig, a les set del vespre, al centre Espai Escènic de Castellterçol, es va representar una adaptació de l'obra *Carícies*, de Sergi Belbel. Tot el projecte s'emmarca en l'atenció a la diversitat de l'IES Moianès i està acollit a la normativa del departament d'Educació referida a les aules obertes.

Detalls de l'actuació corresponent al Projecte Medea

El Projecte Medea busca la millora de l'èxit escolar d'alguns alumnes. S'adreça a nois i noies de tercer i quart d'ESO i fomenta la bona convivència i els bons hàbits, entre altres valors. També els ajuda a adquirir autoestima i a educar-se en la responsabilitat. L'obra va ser un gran èxit i una vegada més cal felicitar la Sílvia Martín i la Gemma Manuel per tota la seva tasca. També cal agrair la col·laboració de l'Ajuntament de Moià, el Consorci del Moianès i la Diputació de Barcelona per l'ajut financer del projecte. Igualment, donem les gràcies a l'Ajuntament de Castellterçol per la cessió del seu local.

Mercè Urriza

NECROLÒGICA

Com ja vam anotar en el número anterior del nostre butlletí, el dia 22 d'abril va morir cristianament, a l'edat de vuitanta-sis anys, a Barcelona, el moianès Lluís Anfruns i Clara, que havia format part de la redacció de LA TOSCA en els anys seixanta del segle passat. Bo i pregant pel seu etern repòs i reiterant el nostre condol als seus familiars, ens plau de reproduir, juntament amb la seva fotografia, un dels textos que es van llegir durant el funeral, celebrat a la Ciutat Comtal (si bé la seva despulla fou enterrada al cementiri de Moià).

A l'avi Lluís

Ai! Quantes vegades t'hem dit, tocant-te els cabells: «És que ets tan mono!» I és que tu eres així: bo, «carinyós», pacient, respectuós, fort... Un home de no gaires paraules però que, quan parlaves, sabies el que deies, et feies escoltar i respectar per tots nosaltres.

Aquests últims mesos han estat molt emotius per a tots nosaltres. Tu ja t'ho veies a venir i aprofitaves qualsevol ocasió per a fer-nos saber el que realment hem significat per a tu. De sobte, en estar tots plegats, ens feies callar i ens

agraïes que et vinguéssim a veure, que et portéssim trufes...; en fi, que compartíssim moments junts.

Sense voler i a contracor, ens hem anat fent a la idea de la teva partença i ens hem anat acomiadant. Ha estat dolorós, però també molt bonic.

No sé ben bé com ha de ser un avi, però el que sí sé és que has estat exemplar i que, si pogués, m'agradaria que fos com tu.

Sempre t'estimarem i mai no oblidarem el teu somriure i la teva expressió d'il·lusió quan ens veies aparèixer.

Els teus néts

Les subscripcions ajuden

La Tosca

NOTICIARI

LLEURE I CULTURA

El dissabte dia 24 d'abril a dos quarts d'onze del matí tingué lloc al parc municipal la celebració de Sant Jordi per part de l'agrupament escolta local, amb tallers, escenificació teatral, danses i esmorzar gratuït per a tothom. També aquell matí es féu a Can Carner un taller sobre «Com crear i mantenir una associació de dones?», a càrrec de Montse Gibert.

El dilluns dia 26 del mateix mes a les vuit del vespre tingué lloc a la biblioteca una tertúlia del Club de Lectura sobre la novel·la *La societat literària i de pastís de pela de patata de Guernsey*, de Mary Anna Shaffer i Anni Barrows, conduïda per la filòloga Teresa Arnal.

El divendres dia 30 d'abril a les sis de la tarda, a la biblioteca, Roser Rojas va presentar *Contes d'Andersen*.

El dissabte dia 1 de maig a les nou del vespre tingué lloc a l'auditori de Sant Josep un concert de la mezzosoprano Pilar Vázquez (Lleó, 1977) i la pianista Elisa Rapado (Zamora, 1978), acte organitzat per Joventuts Musicals i inclòs dins el circuit de la Xarxa de Músiques de Catalunya. Van interpretar *Lieder* de Schubert, Brahms, Mahler i Wagner. Abans va actuar també la jove cantant moianesa Laura Homs, acompanyada al piano per Carme Vilardell. A les onze de la nit, a l'Ateneu, es feia un concert de Grimp + Distinta Tinta.

El dimarts dia 4 de maig a dos quarts de vuit del vespre, a Can Carner, hi va haver una xerrada sobre «Som el que mengem?», a càrrec de la psicòloga i nutricionista Emília Bosch. Altres sessions es feren els dies 11, 18 i 25 de maig.

La banda que acompanyava el seguici de les Cruces de Mayo

La Cruz de Mayo arribant a l'Escola Pia

El diumenge dia 9 del mateix mes, a les deu del matí, tingué lloc al pavelló municipal el III Campionat de Hip-hop Vila de Moià, organitzat per Moià Sport.

El divendres dia 14, a les vuit del vespre, es tingué a la biblioteca una xerrada sobre astrologia terapèutica, a càrrec d'Esteve Carbó, que presentà el seu darrer llibre.

El dissabte dia 15 es va celebrar la festivitat de Sant Isidre, patró de la pagesia. A dos quarts de deu del matí, al pati de la cooperatua Agropecuària del Moianès, botifarrada popular. A dos quarts de dotze, davant l'església parroquial, benedicció de tractors. A les dotze, missa en honor del sant. A les onze del vespre, a l'Ateneu, concert de Kòdul + Crònics.

El diumenge dia 16 de maig la Casa de Andalucía de Moi  a va organitzar una celebració amb motiu de les *Cruces de Mayo*. A les onze del matí els participants es van concentrar al c/ del Remei, des d'on feren un recorregut amb la Creu, acompanyada de la banda de música del

Centro Cultural Andaluz de Mollet del Vallès i el Coro Rociero del Centro Cultural Andaluz Artístico Manuel de Falla, fins a arribar a l'església de l'Escola Pia, on s'ofici   una *Misa Roder  *, presidida pel P. Marià Baques. Eixint de missa la comitiva es desplaça el local social de la Casa de Andalucía (ronda de les Conques, 52, local que s'havia reinaugurat el 8 de maig anterior), on van actuar els dansaires de la Casa de Andalucía de Moi  a i del Centro Cultural Andaluz de Palau-solit   i Plegamans. Finalment, es distribu   un *potaje popular*.

Del 17 al 31 de maig hi hagué a la biblioteca una exposició sobre la Xina.

El divendres dia 21 de maig a dos quarts de nou del vespre, a l'Ateneu, xerrada sobre «Els mitjans de comunicació».

CONSORCI DEL MOIANÈS

El Consorci del Moianès ha redactat el Pla Mancomunat de Joventut del Moianès per al període 2010-2012 i n'ha realitzat la presentació als ajuntaments de la nostra

comarca natural. Així mateix es va informar sobre el nou Pla de Treball per a l'any 2010 i el Pla de Drogodependències.

Dins el 8è Fòrum Emprenedor del Moianès, el Consorci ha ofert diversos cursos: de prevenció de riscos laborals, d'italià empresarial, de viabilitat de projectes empresarials. També tallers titulats «Recomanacions per a reduir el consum elèctric i les factures» (12 de maig) i «Cuina per a estalviar» (26 de maig). Així mateix, una xerrada sobre «Com afrontar el fracàs escolar?» (19 de maig).

Dins l'Espai de Debat Educatiu, El Consorci va convocar la sisena trobada (28 d'abril) i la setena (26 de maig), dirigides per M. Jesús Comellas.

Per al dissabte dia 22 de maig, a la tarda, a l'Estany, el Consorci va organitzar la tercera festa Edu.Moianès, amb moltes i variades activitats.

I per al dijous dia 27 de maig va convocar, a l'IES Moianès, una «Aula de cinema i diversitat», amb la projecció del curtmetratge *Proverbio chino*.

NOCES D'OR

Els esposos Josep Purí i Conxita Cirera van celebrar, pel maig, llurs noces d'or matrimonials, amb una missa als Escolapis i una trobada familiar. Per molts anys.

NOUS ESTABLIMENTS O CURSOS

El dia 7 de maig es va inaugurar l'agència d'assegurances Antoni Leiva, S.L., al c/del Comerç, 12.

Una altra agència d'assegurances, a nom de Jordi Ferrer Serra, funciona a l'av. de la Vila, 29, local C, tel. 670 435 664.

També s'ha obert l'oficina tècnica Grup JX, al **cl** de les Joies, 19, tel. 93 820 81 18, que ofereix serveis relacionats amb l'arquitectura.

La fins ara Papereria Rovira {**cl** de Sant Antoni, 5) ha canviat de titular, anant ara a càrrec d'Elisenda Grau.

La Creu Roja ofereix un curs de socorisme, del 24 de maig a l'1 de juliol.

L'escola d'idiomes Level ofereix, de cara a l'estiu, cursos, estades a l'estranger, campaments en anglès, tallers, etc.

L'Escola Pia anuncia un casal d'estiu per a nens i nenes de 3 a 12 anys, del 28 de juny al 30 de juliol.

Els desitgem èxit.

MISCEL·LÀNIA

El dimarts dia 27 d'abril, festa de la Mare de Déu de Montserrat, la Cultura de la Dona va convidar a assistir a una missa, a dos quarts de set del vespre, a l'Hospital-Residència.

L'Agrupament de Botiguers i Comerciants (ABIC) de Moià ha fet durant el mes de maig una campanya de primavera (amb l'eslògan «Escapa't amb l'ABIC») consistent en el sorteig d'un cap de setmana per a dues persones al Penedès.

Dins la programació cultural de l'Estany anomenada Stagnum, hi havia prevista, per al 15 de maig, l'actuació del Cor Sarabanda, amb «Mariam Matrem», recull de peces dedicades a la Mare de Déu; per als dies 21-23 de maig, el II Curs de Cal·ligrafia Medieval, a càrrec de Keith Adams.

El dimecres dia 19 de maig al matí hi hagué a la plaça de Sant Sebastià una oficina mòbil d'informació al consumidor, enviada per la Diputació de Barcelona.

La plataforma «Moià diu prou!» va invitar la ciutadania, mitjançant uns cartells, a assistir al ple municipal del dijous dia 27 de maig. Per celebrar el seu primer aniversari, convidava a coca i xocolata.

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

Naixements

Evelyn León Aguilera, filla de Mireya, dia 19 d'abril.

Bernat Casanovas i Casajuana, fill de Joan Ramon i d'Elisabet, dia 20 d'abril.

Pau Díez i Vicedo, fill de Miquel i de Sílvia, dia 21 d'abril.

Viden Dimitrov Popov, fill de Dimitar i de Blaga, dia 27 d'abril.

L'enhorabona als venturosos pares.

Casaments

Guillermo Miguel Niz De Mello (natural de l'Uruguai i veí de Moià) amb Jennifer Adriana Rosado Argandoña (natural de l'Equador i veïna de Moià), dia 7 de maig.

Eduard Trullols i Fumanal (natural i veí de Barcelona) amb Estela Martín López (natural i veïna de l'Hospitalet), dia 8 de maig.

Felicitem els nuvis.

Defuncions

Concepció Armadans i Vila, de noranta-dos anys, vídua de Ramon Romeu, dia 25 d'abril.

Franciscà Martos Molina, de vuitanta-cinc anys, vídua d'Antonio Ortega, dia 1 de maig.

Rosa Munoz Salvador, de vuitanta-cinc anys, dia 6 de maig.

Al cel sien. Donem el condol als seus familiars.

NOTA DE LA REDACCIÓ

Els qui vulguin donar-nos articles, notícies o altre material per al pròxim número han de fer-nos-ho arribar abans del dia 5 de juliol, en què tancarem l'edició. Demanem que hom ens informi d'esdeveniments com naixements, casaments, defuncions esdevingudes fora de Moià, finals de carrera, festes familiars, activitats d'entitats, etc. Agraïrem també que els encarregats de repartir programes per les botigues i cartelleres ens en deixin un exemplar a la nostra bústia de Can Carner (on també hom pot dipositar la correspondència adreçada a LA TOSCA). Gràcies.

Així mateix, valdria la pena que els subscriptors ens informessin dels canvis de domicili o de titularitat de la subscripció, a fi d'evitar extraviaments dels exemplars que enviem per correu.

¿Ja tens el llibre
Moià, sempre Moià,
de Liduvina Daví?
Es troba a les llibreries de la vila.

POEMES

1

Rodolen il·lusions amb tòniques acolorides
fan tombarelles per miratges emblanquinats
l'ullet del far és la bondat

No sé córrer
camino
sé passejar
correré perquè sé que ens esperen

Perquè em mires
el cel es deixa mirar
perquè m'escoltes
la maror de les paraules m'escolta
em beses i el fil d'unes parpelles esdevé il·lusió

Busco atentes profunditats i m'envaeix
l'alegria
miraculosos miratges l'engalanen
misterioses paraules l'embolcallen
alegria penetrant que m'enamora

Trobo colors que embruixen nuesa
sabors escabellats de saber
trobo embriaguesa dins d'un cor ,
llavors

el ressò de l'amor atenua

2

El ras de la teva pell és amè de calidesa
el vellut d'una il·lusió la fon
el ras de la meva pell li coneix el rostre
la grisor de la veu li coneix
una pell profunda que l'encoratja a viure

Ballo perquè el finestral de la bondat és ample
perquè una allau d'il·lusió s'hi enfila
perquè s'enfilen pel finestral de la passió i ballen

Visc l'ésser humà que mai no m'abandona
que avui m'aixopluga
que m'omple de joia
visc

Cecília ALCANTARA

PREMI A L'ESCOLA PIA

El dia 28 de maig es va celebrar al Palau de Montcada de Fraga (Baix Cinca) el lliurament dels Premios Nacionales de Buenas Pràcticas de Bibliotecas Escolares 2009. Un dels guardons fou per a l'Escola Pia de Mojà.

Els premis, corresponents als vint-i-set centres premiats de tot Espanya, van ser lliurats per la secretària d'Estat d'Educació i Formació Professional, Eva Almúnia, i la consellera d'Educació d'Aragó, Maria Victoria Broto. L'acte també comptà amb la presència del director general de la fundació German Sanchez Ruipérez, Antonio Basanta, expert en el foment de la lectura.

Del centre moianès van recollir el premi les responsables de la biblioteca, Montserrat Plans i Isabel Serra.

Un llibre indispensable:

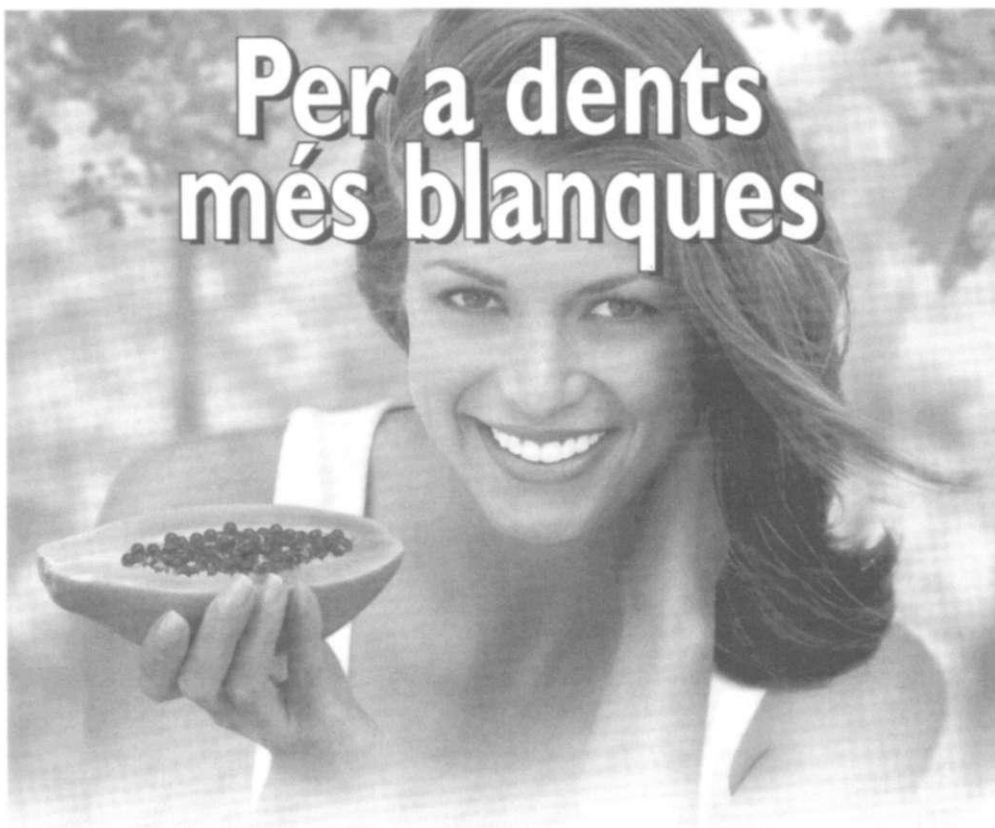
Mojà, 1947-2006.

**«La Tosca», seixanta
anys de vida moianesa,**

**de Jaume Clarà i Arisa,
profusament il·lustrat**

**Per a dents
més blanques**

DENTIBLANC

El dentífric amb extracte de papaia,
d'energica acció emblanquidora.

**DENTS NETES,
BLANQUES I
BRILLANTS**

Demani consell farmacèutic.

Aspectes del Mercat de la Prehistòria
al parc municipal (9 maig)

